Eliminácia negatívnych účinkov očkovania

Uverejnené 24.9.2021
ako článok na stránke Heinza Grilla na
po nemecky - https://heinz-grill.de/impfungen-ausleiten/
po slovensky - https://heinz-grill.de/sk/eliminovanie-negativnych-ucinkov-ockovania/

V prírodnom liečiteľstve je veľmi mnoho metodických prístupov na odstraňovanie toxických účinkov pomocou určitých prostriedkov alebo použiteľných postupov. Avšak možnosť, akým spôsobom by pomocou primeraného duševno-duchovného vývoja mohli škody, účinky jedov alebo nepríjemné psychické poruchy viesť k posineniu zdravia, je veľmi neznáma.

Príklady liečiteľských postupov

Metódy očisty tela alebo vylučovania jedov, eliminácie radiačnej záťaže a zbavovania sa odpadových látok by mohli byť veľkou a hlavnou oblasťou ošetrovania pomocou prírodnej medicíny. Veľmi bežnou metódou je hladovka alebo diéta, koniec koncov existujú rozličné fytoterapeutické prostriedky; bylinkové čaje dokážu čistiť orgány a pomáhať obličkám vyplavovať odpadové látky. Zas iná metóda odstraňovania môže nastať pomocou vysoko potencovaných homeopatík. Podá sa napríklad očkovacia látka v decimálnej potencii 30 a týmto najjemnejším vyladením sa prebudí pôsobenie síl, ktoré má za cieľ, aby sa organizmus nanovo vysporiadal s očkovacou látkou.

Hoci všetky tieto metódy odstraňovania majú svoje oprávnenie, chýba im efektívny proces výstavby orientovaný do budúcnosti. Odstraňovanie alebo vylučovanie, ako napovedajú tieto slová, vedie k eliminácii netolerovateľných jedov, alebo prinajmenšom by k nej mali viesť. Nádej, že očistený organizmus dokáže zdravo prijímať potravu a neporušene bude vykonávať syntézu bielkovín, je celkom predstaviteľná, ale problémy vzniknuté očkovaním sú predsa len mimoriadnou výzvou a sú veľmi ťažko liečiteľné materiálnymi cestami. Korona kríza, ako aj následne vyvinutá očkovacia látka, ktorá zasahuje do bunkového systému a do genetiky dedičnosti, predstavuje v dejinách jedinečnú výzvu, ktorá, keby sme to tak chceli označiť, znamená rázcestie medzi závislosťou na hmote a medzi psychicko-duševným posilnením. Očkovanie je materiálnym zásahom do telesnosti, ktorý nemôže byť ošetrený iba materiálnymi metódami bez toho, aby ujarmil nasledujúcu a možnú otázku duševno-duchovného rozvoja. Vyzýva k položeniu otázky v zmysle spirituality.

Znečistený alebo zaťažený cievny systém, v ktorom sa v dôsledku očkovania prichytí spike-proteín (hrotový proteín), často vykazuje autoimunitné reakcie, a preto vzniká mnoho trombóz, upchatí, obštrukčných chorôb v arteriálnom systéme a celkovo poruchy v kĺboch alebo niekedy dokonca v nervovom systéme. Toxíny sa naďalej hromadia v zmysle disharmonickej situácie medzi humorálnou a bunkovou obranou a vo všeobecnosti zaťažujú krv a metabolický systém. Očkovanie proti korone predstavuje pre organizmus veľkú výzvu, pretože sa tvorí takzvaný spike-proteín, ktorý vizuálne pôsobí ako pichľavý proteín, ale nie na slizniciach, teda v miestach, kde dochádza k prechladnutiu alebo vírusovej infekcii dýchacích ciest, ale v humorálnej obrane, a tou je krvný systém.[1)]

Ochorenie na koronu aj očkovanie vykazujú zvláštne podobnosti a mnoho spoločných následkov. Čo je to za choroba, ktorá sa prostredníctvom korony ukazuje? Každopádne k jednotlivému človeku sa dostáva vtedy, keď si ho podmanilo mnoho sugescií a manipulácií alebo sa vo vzťahoch dostal do disharmónií. V princípe by to nemala byť ťažká choroba, ale

ľahko zvládnuteľná zápalová reakcia na narušenie, ktoré sa týka integrity vedomia vo vzťahu k nevedomým častiam. Infekcia je spravidla nákazlivá, avšak v priebehu prenosu nepreukazuje nijaké zákonitosti vnucovania. Niektorí ľudia teraz hovoria o tom, že očkovanie uvoľní takzvaný spike-proteín, a ten tiež prenáša určitý druh nákazy von k druhým ľuďom a že tento pichľavý proteín, ktorý pôsobí v stenách ciev, sa môže prenášať bez injekcie, iba prostredníctvom kontaktu.[2)] Tento predpoklad je však nesprávny. Správne tvrdenie je, že nastávajú formy prenosu v zmysle astrálnej pôsobnosti, t.j. určitý druh kontaminácie okolitej sféry. Tak ako fajčiar núti ostatných k podieľaniu sa na fajčení, v rovnakom zmysle v nevedomom duševnom tele človeka vznikajú mocné hnutia, strach, oslabenie a disharmónie, ktoré sa teraz rovnako prenášajú na druhých ľudí a rozvinú sa aj u nich podobné symptómy, aké sa vyskytujú u očkovaných. V posledných mesiacoch sa vyskytlo mnoho autoimunitných procesov s reumatickými symptómami, ktoré by sa mohli pripísať očkovaniu. Taký pacient, ktorého sa toto týka, odmieta očkovanie, ale potvrdzuje, že je v blízkom kontakte s ľuďmi, ktorí boli očkovaní. Ak človek študuje takzvané astrálne telo, ktoré predstavuje určitý druh organizmu vedomia v neviditeľnej forme, dajú sa vysvetliť tieto symptómy v zmysle sféry pôsobenia.

Po ďalšie, očkovanie sa týka riadenia v pomeroch takzvanej RNK a DNK. V závislosti od typu očkovania preto očkovacia látka preniká do bunkovej plazmy alebo bunkového jadra. Človek by mohol veriť, že bunka s jej genetickou jedinečnosťou predstavuje začiatok telesného života. V dôsledku tohto unáhleného pohľadu vylúči nadriadenú kozmickú dimenziu človeka. V období materializmu všeobecne panuje myslenie, ktoré nevychádza z nadriadeného systému riadenia, ale z determinácie, ktorá pochádza z genómu bunky. V dobe, kedy je matéria dobývaná až do najmenších čiastočiek, človek vyslovene prehliada nadriadenú nadzmyslovú skutočnosť. Podľa odborne podloženého duchovného pozorovania však nie sú RNK a DNK počiatočnými článkami telesného vývoja človeka, ale tvoria nenapodobiteľnú konečnú stanicu existujúceho individualizovaného života človeka. Pozostávajú z fosfátov, cukrov a zo štyroch rozličných jadrových báz, čo sú molekuly s mnohými atómami dusíka, tiež vodíka a kyslíka. Špecifická štruktúra RNK a DNK je výrazom vyššej skutočnosti, ktorá sa duchovne rozpína ďaleko naprieč kozmom a ktorá ich (tie kyseliny) udržiava zjavne ako najcentrálnejšie miesto determinácie prúdu života. Duchovne videné, zdanlivý počiatok je konečnou stanicou, a preto aj riadenie genetiky prislúcha vyšším duchovným zákonitostiam.

Veľmi veľký je rozdiel medzi liečebnou metódou naviazanou na matériu - *Restitutio ad integrum* (uvedenie do pôvodného stavu), alebo lepšie vyjadrené,
Restitutio integrans a medzi
úplnou obnovou prostredníctvom duševno-duchovnej pozitívnej reakcie na vývoj. Čím hlbšie prenikne očkovacia látka do genetického systému a do riadiacich mechanizmov celého vegetatívneho systému, tým vyššie, alebo, keď to vyjadríme inak, tým slobodnejšie sa musí udiať liečebná obnova. V prípade očkovania dobrá diéta alebo pitie očistných druhov čajov, ba dokonca ani užívanie homeopatík s vysokou potenciou, nemôže z duchovného hľadiska znovu nastoliť skutočnú regeneráciu. Práve ochorenie korona, ako aj očkovanie kladú cielené otázky o ďalšom psychickom vývoji človeka.

Zákony v pozemskom svete sú nesené duchovnými zákonmi

V takzvanom astrálnom tele alebo, ak to vyjadríme inak, medzi zákonmi, ktoré zodpovedajú ľudskému, ako aj kozmickému vedomiu, existuje úžasný a univerzálny zákon. Hovorí, že negatívna sila, devastácia, alebo všeobecne nejaká ujma pretrváva tak dlho, pokiaľ sa nezrodí ďalšia nová skutočnosť. Keď túto zákonitosť vztiahneme na ľudský vývoj, znamená regulárnu vývinovú výzvu s charakterom prekročenia hranice. Až keď pri práci na vývoji budú uskutočnené vyššie cnosti, ušľachtilé správanie, budú vyskúmané pravdy, obsiahle celostné pozorovania a úvahy, potom budú môcť negatívne návyky a správanie ustúpiť. Podobne ako môže ťažoba rannej vlhkosti vyprchať až potom, ako sa prekliesni svetlo nového dňa.

Keď taliansky lekár Mario Amici, ktorý dohliada na rôzne nemocnice v Lombardii, v odvážnom rozhovore predstavil svoj pohľad na pripravované očkovanie, moderátor ho veľmi často prerušoval. Hovoril z klinických skúseností o tom, že zbadal, že príčina veľkých problémov korony spočíva dokonca v doterajších očkovaniach. Ako sa normálne dá zistiť s trochou presnejšieho pozorovania, počty infikovaných každopádne stúpajú s každým zaočkovaním. Zatiaľ čo sa proti niektorému ochoreniu očkuje, choroba zatúži po mutujúcom variante alebo skôr či neskôr dôjde k inej zápalovej reakcii v dôsledku oslabenia organizmu, ktoré vždy nastáva.

Tak ako mnohé infekcie, ktoré teraz s očkovaním vstupujú do budúcnosti, tak aj narušenia, oslabenia a ochorenia, ktoré ako následky očkovania až príliš ľahko prograduj, potrebujú od každého jedného individuálneho vedomia vysokú aktiváciu mentálneho potenciálu. Dôležitý význam získava otázka vývoja indivídua. Nechcel by každý ľovek vykonať práve tento nasledujúci krok do najbližšej mysliteľnej budúcnosti? Nie je v duši človeka presne toto očakávanie, že sa o dobrú míľu oddelí od materializmu a zaujme nasledujúcu perspektívu orientovanú viac na vzťahy a priateľstvá? Nevstupuje ľudstvo do hĺbky práve preto, lebo túži po väčšej výške s ušľachtilým výhľadom?

Astrálne telo každopádne žije v každom jednotlivom človeku v podobe vedomia a aj nevedomia. Chce sa rozliať a rozšíriť ponad Zem, podobne ako svetlo, ktoré sa nasledujúci deň prekliesni. Doba, v ktorej centralizujúci systém mohol a mal určovať človeka, už každopádne nie je aktuálna. Je to duchovný svet, ktorý chce človeka vychovávať k vývoju a v istom zmysle ho dokonca chráni pred konečným zvrhnutím do matérie.[3)]Očkovanie a celý spôsob politiky, ktorý je orientovaný nanajvýš materialisticky, si vyžiada mnoho obetí. Aké to je, keď pozorujeme duchovnú dimenziu? Človek sa už nechce zdržiavať vo svojich starých zvyklostiach, chce sa

nanovo preorientovať a vidieť nové horizonty. Chce sa vyšplhať na nové vrcholy a nechať za sebou dno konzumu a fyzických závislostí. Avšak ešte neexistujú jasné vízie, ako by tento nový vrcholový bod mohol vyzerať, ako chce byť prežívaný a ako je ľudská duša schopná naplniť novú kultúru, ktorá ešte vôbec nie je ani len myslená.

Zlo sa až vtedy rozpustí, ak príde vzkriesenie s čistejšími, pravdivejšími a dosiahnuteľnými perspektívami. Tento zákon žije vo stvorení sveta.

Rozvoj slobodnej a fundovanej činnosti predstavivosti ako liečivo pre budúcnosť

Liečebný prostriedok je spravidla vždy založený na materiálnej látkovej báze. V liečiteľstve však existuje odovzdávané poznanie, že to nie je iba látka, čomu treba pripisovať účinok porovnateľný, vyvažujúci, tvoriaci substanciu alebo čistiaci, ale takzvaná formotvorná sila, jemnejšia éterická dimenzia, ktorá žije v rastline alebo v minerálnej substancii. Je snáď dobre známe, že živá voda z pramenitej studničky má iné životné sily s osviežujúcim charakterom, než obyčajná vodovodná voda z kanalizácie. Na jednej strane látka tvorí základ, ktorý ľudské telo potrebuje a na druhej strane okrem toho je to živosť, éterická substancia, ktorá v látke stále žije, ktorá vedie k regenerujúcemu posilneniu organizmu.

Akonáhle príde na reč najbližšia jemnejšia dimenzia, ktorá žije za liečebným prostriedkom a ktorá sa dá označiť ako takzvaný éterický komponent, môžeme si položiť otázku, či človeku samému zo seba a zo svojej duše nie je dané, aby dokázal vytvoriť túto živosť, ktorú by inak prijal prostredníctvom liečiva. Liečivá sila lásky, starostlivosť a otvorená schopnosť vnímania by mohli byť všeobecne známe. Ale bežný človek si vie veľmi málo oceniť kreatívnu silu reálneho a konkrétneho tvorenia predstáv ako senzitívny, do istej miery dokonca ako nadzmyslový liečebný prostriedok. Schopnosť tvoriť objektívne, vecné predstavy o budúcnosti bez emócií a nezávislé od väzieb prevedie ľudské vedomie von ponad starú hranicu genetiky a otvorí naozaj novú perspektívu. Celé ľudstvo dnes stojí na rázcestí a musí si rozvinúť schopnosť tvorby otvorených a do budúcnosti vedúcich predstáv zdravého, kultúrneho, estetického a spirituálneho prežívania. Sebaurčenie jednotlivého indivídua by nikdy nemohlo nastať, keby chýbala mentálna formujúca sila myšlienok. Centralizujúci systém dnešnej doby potrebuje ako liečebný prostriedok posilnenie vnútorného centra v človeku a to spočíva v schopnosti tvoriť si objektívne platné a nosné predstavy o téme, o jave alebo o ľuďoch.

Čím viac si chorý človek dokáže tvoriť slobodnú a objektívnu predstavu o sebe samom, o chorobe, o ostatných ľuďoch a po ďalšie o víziách budúcnosti, tým viac kladie základy pre svoj

primeraný a zmysluplný vývoj v súlade s dobou. Zvyšuje svoju schopnosť vrátiť sa do pôvodného stavu (reziliencia). Aktivita jeho vedomia v oblasti utvárania vzťahov touto mentálnou kreativitou vytvára v ďalšom priebehu zdravé citové vnemy a tie mu zas dávajú skutočné posilnenie života. Pre integritu sú potrebné tieto kroky vývoja. Aktivita vedomia sa nikdy nesmie preonačiť na extrémny intelektualizmus, ale musí sa rozvinúť do skutočne usporiadanej činnosti vnímania a do logického myslenia.

Jedna žena počas terapeutického rozhovoru rozprávala, že má za sebou očkovanie a teraz je veľmi oslabená. Na otázku terapeuta, prečo sa nechala očkovať, odpovedala: „Nechala som sa zaočkovať, lebo moje deti sa mi vzopreli a prestali sa zúčastňovať sa spoločného jedla." Terapia teraz nemohla v žiadnom prípade nastať pomocou nejakej metódy prírodného liečiteľstva. Musela nastúpiť správna tvorba predstáv napriek pocitom oslabenia, ktoré prišli v dôsledku očkovania. Matka sa vysporiadavala s väzbami a prekonala svoj strach z odmietnutia alebo vylúčenia. Potom, ako si vytvorila objektívnu predstavu o situácii, ako aj o rodine, o nanútenom očkovaní, ktoré nenastalo zo zdravotných dôvodov, ale čisto z motívov osobnej závislosti, a tiež o sebe samej, zotavila sa veľmi rýchlo. Jej skľúčené vyžarovanie sa viac oslobodilo a ona zbadala, ako jej dych začína opäť živšie a s nádejou prúdiť v priestore. Mohla zároveň zlepšiť rodinnú situáciu a prispieť k všeobecne väčšiemu vnímaniu s badateľným rešpektom voči jednotlivým osobám.

Celé ľudstvo dnes nepotrebuje iba zdravú biologickú stravu, aby nepodľahlo prílišnému množstvu umelých látok, celkom zvláštnou mierou potrebuje schopnosť objektívnej a slobodnej činnosti predstáv. To je zdravé svetlo, fluidum prvého spirituálneho prejavu duše. Čím viac si jednotlivá osoba osvojí skutočne platnú predstavu o nejakej veci, napríklad o nejakej náboženskej formulácii, tým viac prekoná určité dogmatické formy a dokáže pôsobiť bez polarizácie a v dialógu vstúpiť do slobodného vzťahu. Vo všetkých oblastiach, kde je človek činný, musí rozvinúť objektívne platné vnímanie a samostatné logické myslenie. Ak iba z pasívnej podriadenosti poslúcha zdanlivo oprávnené dogmy doby, ako je požiadavka byť solidárny so spoločnosťou a nechať sa zaočkovať, bez pochynností a riadneho zaoberania sa riadi pravidlami a predpismi, ale v duši mu rozhodne chýba schopnosť samostatne sa podieľať na vzťahoch a schopnosť budovať vzťahy. Chýbajúca schopnosť samostatného sebaurčenia s konkrétnou činnosťou predstavivosti vedie koniec koncov k ochudobneniu citov a v ďalšom priebehu ku slabosti vôle. Tento nedostatok v duši je tak reálny ako nedostatok bielkovín v tele a má za následok, že ľudská myseľ je prenasledovaná nespočetnými cudzími vplyvmi.

Keď sa niekto dnes učí duchovný svet čo len do istej miery vnímať, nevyhnutne príde k uzáveru, že veľké centralistické systémy sú anachronické a že naliehavo sa blíži očakávané individuálne posilnenie človeka ako perspektíva vývoja. Ktorú dimenziu je možné vidieť v duchovnom svete? Duchovný svet v zmysle tejto otázky človeka nie je nič iné ako dimenzia, ktorá ho tlačí do vývoja. Jednotlivý človek však nie je milou opičkou, ktorá by mohla byť vedená umelou

inteligenciou, je kreatívnym občanom, a ak tejto vo vnútri spočívajúcej vlohe nevyhovie, musia vyjsť najavo všemožné hlúpe spôsoby správania sa.

Predstavivosť je možné v živote priviesť na kvalitatívne vysoký stupeň pomocou denných cvičení. Každé cvičenie sa začína vytvorením objektívneho vzťahu k téme alebo k danej forme prejavu bytia. Aby mohlo vstúpiť toto slobodné nasmerovanie vzťahu v zmysloch, v myslení a nakoniec v cítiacom vnímaní, musí sa cvičiaci odpútať od svojich prinesených emocionálnych väzieb a od všetkých unáhlene reagujúcich emócií, ako aj od starých známych zvykov a od vzorcov túžob. Každá objektívne platná predstava si vyžaduje prekonať v danom momente svoj subjektívny stav.

Ten, kto prežil napríklad vo svojej výchove a v ďalšom priebehu života vďaka príslušnosti k cirkvi nejaké náboženské predstavy, cíti sa obvykle v týchto formách ako doma. Vo viere prežíva istý druh istoty. Akú istotu však poskytujú tieto naučené, prevzaté a navyknuté formulácie? Nie je viera v očkovanie rovnako určitým druhom domnelej istoty, ktorá vyplýva iba z novinových správ a neskutočných prísľubov zdravotníckych orgánov? Pri viere v očkovanie každopádne chýba reálna a vedome konaná činnosť predstáv. Otázka nemusí bezpodmienečne znieť, či sa niekto dá zaočkovať alebo zo zásady očkovanie odmieta a vyhýba sa mu. Pre zdravie by bolo dôležité, aby si každá osoba osvojila dostatočnú predstavu o zdraví, o otázke očkovania, o možných chorobných následkoch a o súčasnej situácii ľudstva. Odmietanie očkovania ako aj súhlas, ale bez dostatočnej činnosti predstavivosti a práce vedomia, oboje vedie k stavu nedostatku v duši, ktorý v nadchádzajúcom čase celkom všeobecne so sebou prinesie rozličné ochorenia. Otázka zdravia je predovšetkým závislá na pozitívnej odpovedi na možnosti vývoja človeka. Dnes človek potrebuje vlastné mentálne formovanie života myšlienok, ktoré v ďalšom priebehu bude viesť k väčšiemu okruhu vzťahov, čo do duševného tela vloží šťastné a zdravé citové vnemy.

Dá sa povedať, že problémy, ktoré vznikli s koronou a so zlyhaním mnohých politických systémov a napokon aj veľké zdravotné oslabenie, ktoré vyvoláva očkovanie, je možné vyriešiť iba nemateriálnou odpoveďou. Pokiaľ človek hľadá prostriedok, ako napríklad vysoké potencie v homeopatii, ktoré by vylúčili pôsobenie očkovacích jedov, ostáva stále ešte vo veľmi poviazanom horizonte interpretácie zdravia. Vlastná aktivita rozvíjania objektívnych a reálnych predstáv kladie požiadavku na každé jednotlivé vedomie, hoci nejeden človek by rád využil materiálnejšie prostriedky na zabezpečenie svojho zdravia. Stará dobrá hmota, ak je dostatočne hmatateľná, akoby poskytovala ľuďom najlepšiu istotu. Tento uzáver je však vysoko nesprávny, pretože rozvoj ľudskej bytosti si vyžaduje presne toto prekročenie hranice k mentálnej aktivácii vlastných síl, ktoré by podľa dôkladných skúseností poskytlo pevnú istotu. Od ľčloveka sa dnes vyžaduje prekročenie hranice v zmysle prechodu od skutočne materialistickej otázky viery naozaj k objektívnej orientácii vedomia.[4)]

Poznámky

[1)] Zaujímavý je citát profesora Schuberta, ktorý hovorí, že patogén musí mať psychický a sociálny ekvivalent. Táto výpoveď znamená, že patogén korešponduje s podmienkami spoločenského systému danej doby. Rovnako by sa dalo rozšíriť, že spôsob, akým sa dnes očkovanie chápe, predstavuje každopádne zrkadlo fenoménov doby. Viď článok Analýza pandémií na internetovej stránke Respect.

[2)] Fenomén prenosu spike-proteínu prostredníctvom telesných tekutín sa označuje ako Shedding. Ako Shedding očkovacej látky sa označuje prenos spike-proteínu alebo doplnkových sprievodných látok od očkovaného na neočkovaného, ktorý sa uskutočňuje vylučovaním tekutín ako hlien (kašľaním alebo dokonca normálnym dýchaním) alebo inými telesnými tekutinami ako napríklad materským mliekom. Podľa súčasného stavu vedy je Shedding možný, ale zatiaľ neboli predložené žiadne vedecké dôkazy. K tomu text: „Horšie, než choroba" na internetovej stránke Schild Verlag.

[3)] Video: 12 spirituálnych impulzov budúcnosti , minúta 7:00 – 12:40

[4)] Tvorba predstavy vždy veľmi dobre pôsobí proti mrákotným stavom vedomia a má ochranný účinok pred propagandistickými alebo sugestívnymi útokmi. Viď Dr. Harald Haas: „Seelenwissenschaft von Rudolf Steiner", s.136:

„Takýmto spôsobom to, čo sa deje prostredníctvom duše v temnote snového driemania, sa dostáva do jasného svetla vedomia. Človek robí opak toho, čo sa deje prostredníctvom cudzej sugescie alebo autosugescie. Pri tomto sa niečo premiestni z pološera a v tomto pološere do života duše, niečo, čo potom človek považuje za realitu. V prípade charakterizovanej plne premyslenej činnosti duše (myslí sa objektívna činnosť predstáv), je niečo s jasným vedomím postavené pred vnútorné nazeranie, čo je považované v plnom slova zmysle iba za ilúziu."